Törvényszéki lajstromozási szám: 128.
(Dos. No. 481—1939. Trib. Cluj.)

Serv. Cenz. C. VI A. Cluj.
BUN DE IMPRIMAT.

XLIX. évf. Cluj, 1939. május. 5. szám.

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZT[illegible]
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapitotta: DR. BOROS GYÖRGY.

Library of the
UNITARIAN
FOR THE MINISTRY
Berkeley

Bedő Miklós.
(1892—1939.)

Bedő Miklósnak, a gyakorlati munka terén az utolsó évtizedek egyik legjelesebb unitárius papjának halála alkalmából, egyházközsége, következő szövegü gyászjelentést bocsátotta ki: „A Homoródszentpéteri Unitárius Egyházközség a veszteség érzetével tudatja, hogy Tisztelendő Bedő Miklós unitárius lelkész, életének negyvenhetedik évében, április 3-án Homoródszentpéteren, huszonöt évi építő, lelkészi munka után, nagy lelke és akaratereje sulya alatt, testében összeroppant. Mindenek szép, ékes rendben legyenek köztetek! Amit tesztek lélekből, tegyétek. Ezek az evangéliumi igék voltak vezérelvei. Fáradhatatlan lelkes munkát végzett egyházközségében, hogy azt anyagi és szellemi jólétbe emelje s a népet művelje. Fájdalom, a lelkes munka hirtelen véget ért. Épen az élet delén.“

Bedő Miklós.

Bedő Miklós az egyházunknak sok jeles embert adott, kálnoki Bedő-családból származott. Kálnok, Háromszékmegyében e tekintetben az, ami Firtosváralja Udvarhelymegyében. Ezelőtt há-

1621. Unitarian Theological School
Berkeley
California

rom emberöltővel a szentpéteri egyházközség második szomszédjában Recsenyéden, kálnoki Bedő Lajos volt a pap, akinek fia Kálnoki Bedő Albert, mint földmivelésügyi államtitkár „erdőtörvényével és a székely akció életrehivásával örökre beirta nevét a székely nép történetébe.“ Mint unitárius embernek, Bedő Albertnek a neve „A budapesti templomház főbejáratánál márványtáblán van megörökitve.“ [1] Évtizedeken volt a budapesti egyházközség gondnoka. Bedő Lajos recsenyédi pap testvéreinek Kálnokról rövid időn belül négy gyermeke került az udvarhelyi belső emberi kar tagjai közé a hetvenes években. Bedő József Oklándra, Kiss András Recsenyédre, Kiss Tamás Vargyasra és Kiss György Jánosfalvára. Az elhunyt Bedő Miklós az oklándi kántortanitónak és neje Szigethi Ilona tanitónőnek volt legidősebb gyermeke.

Elemi iskoláit szüleinek keze alatt Oklándon, a középiskola alsó osztályait a székelykereszturi gimnáziumban, felső osztályait Székelyudvarhelyen a ref. gimnáziumban végezte. A teológia elvégzése után, huszonkét éves korában foglalta el a kis székely unitárius község lelkészi állását. Kis egyházközségben kezdette s életmunkájával megmutatta, hogy odaadó munkával kis egyházközségben is lehet szép papi életpályát, gyönyörü hivatást teljesiteni.

Bedő Miklós népének lelki, társadalmi és gazdasági irányitója volt. A sorrendet össze nem zavarta soha. Irányitását készséggel vállaló népének, papi működése alatt, első szemmelláthatő munkája a községben a templom- és torony rendbehozása, a torony ujrafedése. Elsősorban lelki ember, segitésre kész jó ember, lelki atya és jó barát. Sohasem ejtette tőrébe a hiuság sátána papi hivatásának teljesitésében. Alázatosan és szerényen szólotta azt, amit Krisztus evangéliuma kötelességévé s anyaszentegyháza neki kiváltságává tett. Mikor egy unitárius lelkészt (May Sámuel) hallgatója beszédének tartalmáért kérdőre vont (a beszéd tulajdonképpen társadalompolitikai állásfoglalás volt rabszolgaság felszabaditása érdekében) a lelkésztől ezt a választ kapta „A lelkésznek nem az a feladata, hogy az emberek tetszését keresse, hanem, hogy mondja azt — amit meggyőződése szerint — hiveinek hallaniok kell. Nem az Önök izlésének kielégitéseért, hanem lelkiismeretem megnyugtatásáért kell prédikálnom az evangéliumot.“ Hallgatója, aki addig ezt a magasabb szempontot nem ismerte, többé kérdőre nem vonta. Beszédeinek tartalma és szövege annyira világos, hogy meg nem érteni lehetetlen. Akik ismertük jellemét, tudjuk, hogy hasonló megjegyzésre ő is hasonló feleletlel válaszolt volna. Lett volna alkalma nagyobb egyházközségbe menni, de a kétszer akkora jövedelmü egyházközség ajánlatával szemben Szentpéteren maradt.

[1] Az idézett mondatokat kálnoki Barabás István budapesti unitárius lelkész leveléből idézem. Neki, akivel egy időben Bedő Albert személyes kapcsolatot tartott fenn, Bedő Albert maga mondott el unitárius és székely szempontból figyelemre méltó dolgokat, melyekből véleményét alkotta.

Családjában, hivei és paptársai között mindig és mindenütt egy és ugyanaz. Felesége Nagy Kornélia szintén belsőemberi családból származik. Atyja kántortanitó Szentpéteren, nagyatyja pap Karácsonyfalván. A családban mindenen rajta van a régebbi homoródmenti belsőemberek egyszerüsége, takarékosság és békességszeretete. Három gyermeket neveltet középiskolában, amikor családját itt kell hagynia, Gondja sok volt, de nyugodt kedélyét a gondok sohasem érintették. A legszükségesebbek mindig meg voltak. Kiváló gazdasági érzékével és vasakaratával a nagy gazdasági válság alatt is egyensulyban volt anyagilag.

Hiveivel nap nap után együtt van. Nélküle semmi sem történik a faluban. Vasárnap késő estig tartanak a tanácskozások, gyülések. Kulturházat épitenek, hol ő maga minden intézmény számára otthont teremt, a tiszteletes asszony pedig a község nőinek tart felolvasásokat.

Az egyházkör és egyetemes egyház minden megmozdulásában részt vesz. Az utolsó három évben a lelkészkör elnöke. A legközelebbi tisztujitáson az egyházkör jegyzőjévé választja, de ekkor már egészségi állapotára hivatkozik s a tisztséget nem fogadja el. A körben utolsó szereplése az oklándi templom felszentelésén imádkozása.

Idejét, ami a lelkészi munka, családfenntartás, kis gazdaságának vezetése után maradt, teljesen népjóléti munka foglalta le. Nagy rokona, Kálnoki Bedő Albert székely művelődési terveinek alig volt lelkesebb katonája, mint Bedő Miklós. Hiveinek teljes bizalmát birta s kezdeményezéseit készséggel fogadták. Hitelszövetkezetet, Tejszövetkezetet és Géptársulatot alapitott. Ezeknek könyvvezetését is jóformán mind ő végezte. Bo'dog volt, mikor a 280,000 lejjel vásárolt cséplőgép vételárának utolsó részletét is a mult évben kifizették.

A munka utolsó időben már annyira leköti, hogy nem fordit elég figyelmet saját egészségére. Régi keletü vesebaja rosszrafordul s az orvosi tudomány segitsége lekésik. Sirjánál tanulókori barátja és mindig jó szomszédja Báró József mondott életéhez méltó, közvetlen, egyszerü beszédet, méltatva a teljes számban összegyült belsőemberi kar és a szomszéd községekből is összegyült székely nép előtt Bedő Miklós életművét. Azzal a tudattal távoztunk el frissen hantolt sirjától, hogy olyan székely unitárius pap távozott el körünkből, aki kis községben, figyelemreméltó, nagy munkát végzett.

Pár nappal a temetés után megállok dolgozószobájában, iróasztala mellett. A szobában sötétruhás gyermekek, kik éppen husvéti vakációra jöttek haza, fogják gyászruhás édes anyjuk karját. Az iróasztalon két Biblia van. A harmadikat az édes apjuk koporsójába tették. Az asztalon könyvek. Diszes ezüsttintatartó, mellette hét üveg szines-, vegy- és irótinta, töltőtoll, zseblámpa. Az ablak virágos udvarra néz. A virágok között egy hatéves kis fiu játszik. Az iróasztal mellett a szék — hol Miklós szokott ülni — üresen áll...

Kiss Sándor.

Dr. Gelei József egyetemi tanár a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

Szükszavu tudósitásokból értesülünk, hogy a mult évben a Magyar Tudományos Akadémia *Dr. Gelei József* szegedi egyetemi tanárt rendes tagjának választotta s hogy a megválasztott akadémiai tag jelen év március hó 20-án megtartotta székfoglalóját „A végtények idegéletéről“ cimü szabad előadásával. Ha a kérdést ugy tekintjük, hogy egy egyetemi tanár a tudományos akadémia tagja lett és a fentjelzett napon megtartotta székfoglalóját, nem találunk semmi rendkivüli benne. Azonban ezt az esetet érdemes előbbről kezdeni. Dr. Gelei József árkosi unitárius székely szülők gyermeke. Az elemi iskoláit Árkoson, a középiskoláit és az egyetemet pedig Kolozsváron végezte. Egyetemi éveinek elvégzése után többször volt tanulmányuton külföldön. Már középiskolai tanuló korában kitünt a természettudományok iránt való nagy szeretete, melynek fejlődésére kiválóan jótékony hatást gyakorolt az o'y korán elhunyt Dr. Nyiredy Géza jeles tanárnak serkentése és szeretetteljes támogatása. Az egyetemen Dr. Apáthy Istvánnak, a világhirü természettudósnak hamar fölébresztette maga iránt érdeklődését s a nagyhirü tanár mellett eleinte gyakornok, azután tanársegéd lesz. A természettudomány széles mezején egymásután jelennek meg nagy tudásáról és széleskörü kutatásairól szóló munkái. Nemcsak a tudori tudományos fokozatot szerzi meg, hanem magántanári képesitést is megnyeri. Élete, munkássága összeforrott az egyetemmel, a tudománnyal.

A trianoni határok megvonása után a kolozsvári egyetemtől megvált és az unitárius kollégiumnak lett tanára. Ez alatt az idő alatt a *Magyar Nép* cimü lapban is sok tudományos kérdés népszerüsitő dolgozata jelent meg, amelyre, mint zamatos magyarsággal megirt cikkekre most is kellemesen emlékeznek vissza a hálás olvasók. Később Dr. Apáthy István halála után a szegedi egyetemre hivták meg tanárnak. Azóta Erdélytől elszakadott s az alföldi magyar városban teljes székely lélekkel dolgozik. Ami kicsiny egyházi lapunk nem tud arra vállalkozni, hogy nagy munkásságát még csak megközelitően is vázolja. Csak nagy általánosságban mutatok rá munkásságára. Eddigelé 230 tudományos munkája jelent meg, melyek közül kettő: a *giesseni zoológiai társaság* meghivására és a *liszaboni nemzetközi zoológiai kongresszus* felkérésére tartott előadásokként jelentek meg, mint magyar embert érhető legnagyobb nemzetközi tisztelet eseménye. Két izben is meghivták a budapesti egyetemre, másodszor maga a kormány is felszólitotta arra, ő azonban a Szegeden megalapitott iskoláját, jól felszerelt intézetét nem tudta elhagyni. Azon a véleményen van, hogy a főváros őt tartalomban és tekintélyben nem teheti nagyobbá. Az ember kell, hogy a környezetnek, az intézetnek életet, tartalmat és tekintélyt adjon és nem megforditva. Dr. Gelei József valóban tekintélyt és jelentőséget adott annak az intézménynek, amelynek élén áll.

Munkássága természetesen nem merül ki a szigoruan vett tudományos mezőkön. Sokat foglalkozott diákjóléti, diáknevelési és más kérdésekkel. A közoktatásügyi miniszter a legkülönbözőbb tanácsokba beválasztotta, szavának mindig sulya van. Az ujságok nagyon örvendenek, ha valamely kérdésről cikket kaphatnak tőle.

A mult iskolai évben az egyetemnek rektora volt. A szegedi egyetem soha sem volt tekintélyesebb, mint az ő rektorsága alatt.

Jól esett, hogy legalább ennyicskét elmondhattunk a székelységnek és az erdélyi unitárius egyháznak büszkeségéről: Dr. Gelei Józsefről, a Magyar Tudományos Akadémia tagjáról. A székely emberben az őserőnek kiapadhatlan forrásai vannak. Ennek a bizonyitéka Dr. Gelei József egyetemi tanár megbecsülhetetlen tudományos és közmüvelődési munkássága és az a gyönyörü pálya, amelyen még töretlen és lankadatlan erővel dolgozik.

Ez a pálya legyen buzditás és a hitnek kiapadhatlan forássa azoknak, akiket Isten tehetséggel áldott meg. *B. P.*

Egy törhetetlen akaratu unitárius pap s a világ szentkönyveinek könyvtára.

A keresztények Bibliája, amelyet mi mint Ó- és Újszövetséget ismerünk, nem egyedül álló a világon. Más nagy világvallásoknak, a buddhistáknak, perzsáknak, hinduknak, mohamedánoknak stb. szintén megvannak a maguk szentkönyveik. Egy egész könyvtárra valóra tehető e különböző nyelven s különböző időben megjelent szentkönyvek száma.

A keresztény világ sokáig figyelemre sem méltatta ezeket a könyveket, mig a tudományos vizsgálódás meg nem világitotta azok értékét s a köztük levő összefüggést. Egy oxfordi unitárius tanár Dr. E. Carpenter volt ennek az új tudományágnak, az ugynevezett összehasonlitó vallástudománynak egyik legeredményesebb munkása.

Az unitárius vallás az ő megkötöttség nélküli szabad vizsgálódásával, mely minden téren az igazság előitéletről, elfogultságtól mentes megismerésére törekszik, kiválóan alkalmas ez aránylag új tudományág müvelésére.

Éppen ezért nem véletlen, hogy e fontos irodalmi s vallástudományi téren ismét unitárius részről történt egy igen jelentős lépés. Will Hayes angol unitárius lelkész sok évi fáradozására az elmult hó végén Londonban a világhirü British Museum tőszomszédságában egy új intézmény nyilott meg. Ez az intézmény egy nagy könyvtárból áll, melyen feltalálhatók a világ eddig felfedezett szentkönyvei eredeti nyelven és angol forditásban. Ezt a maga nemében a világon egyedül álló könyvtárt az összehasonlitó vallástudomány eddig megjelent tudományos munkáinak gyüjteménye egészíti ki. Gyönyörü nagy, templomszerü olvasóterem teszi teljessé ezt a páratlan intézetet, melyben hétköznapokon előadások vannak az összehasonlitó vallástudományból,

vasárnap pedig unitárius istentisztelet. Olvasó, tanuló szobákról sőt egy külön kis beépitett vendéglőről sem feledkezett meg a körültekintő szervező. Mindez egy erőshitü, galambszelid lelkü, szegény unitárius papnak a gyüjtéséből, gyüjteményéből, fáradhatatlan munkásságából jött létre.

Megható, ahogy a nagytermet zsufolásig megtöltő nagyközönség előtt a megnyitó-ünnepélyen beszámolt arról, hogy hogy jutott el életének e fontos, pillanatáig.

„Harminc esztendővel ezelőtt gyüjtöttem először magam köré egy kicsiny csoportot az összehasonlitó vallástudomány tanulmányozására. Kendalben, egy vidéki városkában négyen voltunk, akiket ilyen kérdések érdekeltek. Én magam akkor ujságiró voltam, társaim egy kertész, egy ruhásüzlet alkalmazottja s egy mérnökségi segédhivatalnok. Nyáron egy hegyen találkoztunk szabad óráinkban. Télire egy szegény özvegy üres mosókonyháját béreltük ki összejöveteli helyül. Bért természetben fizettünk, egy kis vajat, tojást, lisztet, amit össze tudtunk hozni. Csak a Bibliánk volt, a Bhagavad Gita (egy hindu szentkönyv) s néhány füzetes kiadványunk. Lelkemben már akkor az az álom égett, hogy valaha központi helyen, központi könyvtárban gyüjthessem össze a világ szent könyveit, hogy legyenek azok hozzáférhetők azok számára, akik a jobb, igazabb megértés útját keresik. Álmom ma valóra vált. Ime e gyönyörü épület s e gazdag könyvtár a tanulók, kutatók, érdeklődők rendelkezésére áll."

A felszentelő ünnepélyen, melyen hindu, mohamedán s számos más, keresztény pap is résztvett, Will Hayes az igazság, emberiesség szolgálatára szentelte a hajlékot.

E beszámolóhoz, mely az unitárius gondolatnak és akaratnak erről a szép sikeréről kiván számot adni, nehány személyes visszaemlékezést füzök. Will Hayes, aki mint ujságiró kezdette s mint unitárius pap folytatta pályáját, Oxfordban az 1927—28 tanévben tanálótársam volt. Először kissé idegenkedve néztük ezt a nálunknál idősebb embert, ki mint fungens lelkész jött az egyetemre egyévi, ugynevezett felfrissitő kurzusra. De a korkülömbség hamar eloszlott közöttünk. Volt valami ellenállhatatlan lelkesedés, mély emberi jóság tekintetében, szavában, ami különösen nekem, idegen vizeken bizonytalanul evezőnek, hamar közelkerült szivemhez. Akkor is az összehasonlitó vallástudományt müvelte. Esténként szobája valóságos bucsujáró hely lett, hol remek tréfákkal füszerezett előadásait, vitáit sokszor hajnalig élveztük talpig pipafüstben, teáscsészékkel körülbástyázva. Szelid humorát valami ősi, emberi jóság ellenállhatatlan erejüvé tette. Nyilvános szónoklati gyakorlatokon prédikációival sokszor keltette élénk derültségre a hallgatóságot. Nem egyszer előfordult, hogy jóizü nevetésben tört ki prédikációja közben a közönség anélkül, hogy Istentisztelet méltóságát ez a legcsekélyebb mértékben is veszélyeztette volna.

A könny s a mosoly egész életsorsában édestestvérek voltak. A világháboruban az akkor még ujságiró pályán levő, utolsó csepp

vérig békebarát pap nem volt hajlandó fegyvert fogni, sőt semminemü munkára nem volt hajlandó, ami a háboruval összefüggésben állott. Emiatt sulyos börtönbüntetést szenvedett, nehéz megpróbáltatásokon ment keresztül. Halálra is volt itélve, de elveiből egy jottányit sem engedett. A háboru végeztével, mikor a börtönből kiszabadult Chatham-ben, Anglia legnagyobb hadikikötőjében vállalt unitárius lelkészi állást s ezen az állig felfegyverkezett helyen, olyan embereknek, kik nagy részt a haditengerészet után élnek — hirdeti a békét. Élete nem egyszer forgott veszélyben itt is, de bátorsága, lélekjelenléte s humora mindig megmentette. Ezt a szószéket több igen előnyös ajánlat dacára ma sem hajlandó mással cserélni fel.

Hat éve már, hogy az angol unitáriusok lapjában az Inqirerben János Testvér (Brother John) álnéven minden második heti számban egy cikket ir. A cikkek cime: „Csak papok számára". Természetesen semmi sincs e cikkekben, ami csak papok számára való lenne, ellenben magától a szerkesztőtől tudom, hogy igen sok olvasója van az Inquirer-nek, aki csak az ő kéthetenként megjelenő cikkeiért fizet elő a lapra. Sokan ostromolták a szerkesztőséget, árulja el, ki e cikkek irója, de hivatalosan csak most került nyilvánosságra, ugyanis e könyvtárral kapcsolatos munkásságát a most már nyilvánosságra került „János Testvér" néven kivánja folytatni. Cikkeit mindig egy-egy jóizü tréfával, adomával zárja.

Ime egy mutatóba:

Az ir-t (az irek az angol hadseregben a világháboruban körülbelül azt a szerepet játszották, amit a csehek a volt osztrák-magyar hadseregben) elvitték katonának. Felesége busan irta a harctérre. Itt a tavasz Patrick. Ásni kellene, de nincs ki. Az Istenért, nehogy ássatok a kertben, — válaszolt táborilapján a férj. — Ott vannak elásva a gépfegyverek a municióval. — A lap sohasem érkezett haza. Ellenben postafordultával nehéz teherautóbuszok fékeztek le a gazda nélkül maradt asszony kapuja előtt. Marcona angol katonák lepték el a kertet, kezükben ásóval, csákánnyal s ugyancsak alaposan felásták. Rémülten számolt be az asszony következő levelében, mi történt s tanácstalanul kérdi, ilyen körülmények között most már mihez kezdjen? „Ültess hagymát, krumplit, mit ahova szoktunk," jött a kurta válasz.

Kővári Jakab.

Eljegyzések. Örömmel értesültünk, hogy az elmult husvéti ünnepek alkalmával *Ifj. Dr. Mikó Imre* kolozsvári ügyvéd, a NUF legfőbb igazgatóságának tagja, *Dr. Mikó Lőrinc* egyházi titkár fia eljegyezte *Kauntz Kornéliát, Dr. Kauntz József* német konzul kedves leányát. Az ifju jegyes párnak sok szerencsét kivánunk.

Fülöp Árpád olthévizi lelkész 1939. évi március hó 26-án eljegyezte *Balázs Sárát, Balázs András* esperes kedves leányát. Sok szerencsét és boldogságot kivánunk.

Mit ér nekem a Szentirás?

Kedves testvéreim!

Mondanivalómhoz alapigét találtam Pál apostolnak Timóth. intézett II. levele 3:16 versében. Felolvasom a Bibliából. „A teljes irás Istentől ihletett és hasznos a tanitásra, a feddésre, a megjobbitásra, az igazságra való nevelésre."

Bizonyára sokan csodálkoztak azon a meghiváson, amit nem régen kaptak és amelyen bibliai vallásos összejövetelre hivtunk meg minden unitárius nőt. Talán sokan kicsinyes megjegyzést, vagy gunyos mosolyt kaptak ezért, vagy kockáztattak meg épen maguk is ezen az elinduláson és csak kiváncsiságból jöttek el.

De hiszem azt is, hogy egy része a benne régen égő vágyból, lelkiszükségletből keresi a Bibliát, a Szentirást!

Épen azért arra kell törekedjünk most, hogy mindenkit kielégitsünk, hogy mindenki kaphasson valamit és ne távozzék el kielégitetlenül. Igen nehéz feladatnak látszik, de megpróbáljuk, hátha Isten segitségével mégis sikerülni fog.

Rátérünk a dologra! A meghivó szószerint kifejezi az, hogy összejövetelünk tárgya: a Biblia; célja pedig a Biblián keresztül a vallásos érzés fejlesztése, táplálása és megerősitése azoknál, akikben ez már él. Akikben pedig még nem él, azokban szeretnők felébreszteni a vágyat és kivánságot, hogyha sike ül majd az, amit szeretnénk. Tudniillik, hogy ami életünknek a megtisztulásával, cselekedeteinknek, meg lelkünknek a javulásával és egész példánkkal megmutassuk majd, hogy igazán Istenkereső és Jézusfaragó emberek vagyunk, akik példányképül a legtökéletesebb embert választjuk: Jézust.

Mert a Bibliából Jézus életét ismerjük meg, aki magához hivja az elfáradtakat és megterheltetket, hogy megvigasztalja. Ezt szeretnők mi is, hogy összejöveteleinkben, a lelki terheinket egymással megosszuk. És megismerve egymás nehézségeit, bajait, testi-lelki szükségleteit, segitsünk egymáson legalább tanácsal, vigasztalással.

A Bibliából tanuljuk meg Isten parancsait, akaratát, törvényeit, meg a keresztény ember kötelességeit, melyek között a legfontosabb: a szeretet. Ez nem abból áll csak, hogy embertársainkat szeressük, mert sokkal többet kiván: azt, hogy még ellenségeinket is! Ez talán a legnehezebb... De ha igazán kiakarjuk érdemelni a keresztény nevet, el kell jussunk odáig! Hiszen akkor áldani tudjuk majd azokat is, akik minket átkoznak. Akkor oda tudjuk tartani a másik arcunkat is az ütésnek, vagyis el tudjuk viselni a megsértéseket is. Akkor megtudunk bocsátani mindenkinek, nemcsak 7-szer, hanem 77-szer is.

Akkor szelidek, békességre törekvők és alázatosak tudunk lenni, mint Jézus. Akkor tudunk másokért is élni és dolgozni, megtagadni önmagunkat és felvenni az ő keresztjét, vagyis tudunk méltatlanul is szenvedni, ha Isten ugy kivánja! Akkor mi az

embertársaink mellé állunk és nem föléjük kivánkozunk 2—3 lépcsőfokkal, esetleg 10-el is, hogy lenézzük őket és keressük bennük a gerendát!

Egyszóval, ha olvasgatjuk a Bibliát, akkor érezni és látni fogjuk azt, hogy mi miben vagyunk gyengék, gyarlók? Hol léptük át Isten parancsait? Észrevesszük, hogy mi elfordultunk Istentől, elhagytuk őt és nem ő hagyott el minket, amint mi hisszük.

Akkor érezni fogjuk magunkban, hogy a hitünket, a bizalmunkat elvesztettük Istenben; hogy már nem tudunk hittel imádkozni, kitartóan könyörögni még magunkért sem, nem hogy másokért tudnánk!

Ez ma az egész világ baja! Ezért van a sok nyugtalanság, félelem és bizalmatlanság a népek és emberek között. Ezt szenvedi mindenki és ezért indult meg a világ minden részében, országában és felekezetében a legégetőbb vágy valami állandó, valami biztos, valami igaz és tiszta után. Ez pedig csak egyben található meg: Istenben!

Ezért alakult ujabbi időben mindenfelé annyi Bibliakör és mindenféle más Istentkereső Istenhez vezető szellemi mozgalom.

Ezek alapján meggyőződhetünk arról, hogy a Bibliát olvasni, Isten parancsait, törvényeit megismerni és azt megis élni, megvalósitani nem is olyan kicsi dolog! Azt igazán csak az őskeresztények élték meg.

Annyit még érdemes megjegyeznünk a Bibliáról, hogy az az egyetlen könyv, amely a világ minden nyelvére le van forditva. 700 nyelven jelent meg eddig és sok-sok kiadásban. Tehát a legelterjedtebb könyv, habár még sokan nem olvassák.

Mindenki tudja azt, hogy két részből áll: az ószövetségből, amely a zsidónép történetét és vallásának fejlődését irja le. Azért azt, mert a régi népek mind pogányok voltak, csak a zsidók voltak egy Isten hivők.

Az Ujszövetség pedig a Jézus életét tárgyalja születésétől a haláláig és az ő tanitásait, mely a keresztény vallás maga. Ezeket a tanitványai irták le és terjesztették ugy a zsidók, mint a pogányok között.

Mi az Ujszövetséget olvassuk eleinte, mert az közelebb áll hozzánk, tehát azt kell beszerezzük magunknak. (Ára 15 lej. Kapható az Unitárius Iratterjesztőben.) Az ószövetségben is sok gyönyörü rész van, mint pl. Dávid király zsoltárai, Salamon könyve, Példabeszédek, Jób könyve stb.

Az Ujszövetség vagy evangélium azt jelenti, hogy örömüzenet. Adná az Isten, hogy a mi számunkra is azzá váljék, hogy igy Istennek odaadó, bizó, szerető, önzetlen és becsületes, tiszta gyermekei lehessünk!

Legyünk tehát munkatársai, akik mindig megértik és követik az ő tanácsait, parancsait és alázattal engedelmeskedünk majd neki és hallgatunk a lelkiismeretünk szavára, ami mindig Isten szava, parancsa bennünk.

Hogy idáig eljuthassunk, sokat kell imádkozzunk és küzdenünk önmagunkkal, hogy legyőzzük a legnagyobb ellenségünket, saját magunkat, az önző „Énünket!" Csak Istennek szent Lelke segithet e győzelmekhez mindenkit, mint ahogy Jézust is segitette, vezette.

Könyörgünk mi is hozzád, mindnyájunknak gondviselő Atyja, hogy töltsd ki reánk a Te szent Lelkedet, hogy érezzük az erőt, a szeretet melegét és világosságát s a bizó hitet, amely a megkezdett munkánk végzéséhez és annak folytatásához szükséges. Áldj meg mindegyikünket, hogy unitárius hitünkben kitartva, Neked szolgálhassunk, a Te országod eljövetelén munkálkodhassunk és Neked mindig, mindenben engedelmeskedjünk. Amen.

*** *Péter Róza.*

Lelkészi jelentés

a Bukaresti Unitárius Missziói Egyházközség 1938. évi történetéről. Folytatás.

A rendes újévi és rendes vasárnapi istentiszteleteinken kivül a következő alkalmi istentiszteleteket tartottuk: nemzetközi istentiszteletet január 9-én, békeistentiszteletet március 13-án, ifjusági istentiszteletet március 20-án, anyák napját május 1-én, konfirmációi istentiszteletet május 15-én, iskolai évmegnyitó istentiszteletet szeptember 18 án, reformációi emlékünnep alkalmából október 30-án, halottaknapi istentiszteletet a református temetői templomban november 2-án d. u., Dávid Ferenc halála évfordulója alkalmából november 13-án s ó-évi istentiszteletet december 31 én. Külön kiemelendő az a tény, hogy ifjusági istentiszteletünk alkalmával az egyházi beszédet az ifjuság akkori elnöke Simándi András afia tartotta, miáltal az ifjuság tevékenyen kapcsolódott bele az istentisztelet menetébe.

Hitoktatást a fővárosban és a szórványokban lelkész végezte. Az 1937—38 iskolai évben hitoktatásban részesült 17 elemi iskolásunk és 2 középiskolásunk (a harmadik év vége felé betegsége miatt kimaradt). Tekintettel a nagy távolságokra s gyermekek hittanórára járása nehézségeire, lelkész bevezette, hogy több helyen háznál tanitott hittant. Igy az 1937—38 iskolai évben öt helyen végezte lelkész a hitoktatást hivéknél háznál. Az 1938—39 iskolai évben növendékeink száma nagy emelkedést mutat. Mig a megelőző évben Bukarestben csupán 19 iskolás növendékünk volt, az 1938—39 iskolai évre év elején 25 növendékünk iratkozott be s ezen létszám az év folyamán való áttérések és ujabb növendékek felfedezése utján 30-ra emelkedett. Ebben az iskolai évben, mely még folyamatban van, lelkész kilenc helyen végez háznál hitoktatást.

Az 1937—38 iskolai év végén a hittanvizsgát május 29-én tartottuk meg. Vizsgabiztosnak kineveztettek Németh Ernő egyházközségi gondnok és Kovács Endre keblitanácsos afiai. Vizsgán a növendékek szépen feleltek.

Az egyházi adózás terén az elmult évben nagy javulás volt észlelhető. Az 1937. évi 24756 lej, s eladdig a legmagasabb, évi egyházi adóval szemben 1938-ban 34369 lej egyházi adó jött be. Reméljük, hogy hiveink ezirányu buzgósága ebben az évben még fokozódni fog. Az önfenntartás felé való haladás legfőbb feltétele az áldozathozatal.

Anyagi helyzetünk év folyamán javult, mert biztos jövedelmeink forrása az egyházi adózás utján bővült s tartozásunk összege fogyott. Igy év végén a Nyugdijegyletnél 28 ezer lej tartozásunk maradt s hiveknél 23 ezer. A hiveinktől felvett 25 ezer lej kamatmentes kölcsönből év folyamán visszafizettünk Bartalis Sándor afiának 3000 lejt (Bukarestből való eltávozása folytán) s ujabb egyezer lejt vettünk fel Ferenczy Gábor afiától. Ez év elején helyi tartozásunk összege fogyott az által, hogy Ferenczy Gábor afia és Jilg Ferencné urnő kijelentették, hogy az általuk kölcsön adott egy-egy ezer lejt adománynak minősitik s a Házalapba való átutalását kérik.

A háromszéki egyházkörhöz való beosztatásunk folytán az esperesi vizsgálat mult évben is megtartatott egyházközségünkben, amint arra már hivatkoztam. Lelkész a köri közgyülésen is részt vett. Sajnos egyházközségi kiküldöttünk a közgyülésre nem jöhetett el. Erre egyházközségünk megnevezése nélkül (mivel még volt egyházközség, honnan világi kiküldött nem volt) megjegyzés is tétetett. Kivánatos lenne, hogy egyházközségi kiküldöttünk költségeihez egyházközség költségvetésileg is hozzájáruljon s akkor ez a hiba kiküszöbölhető lenne. (Ehhez különben az egyházközségi kiküldöttnek joga is van.)

Egyházközségünket év folyamán — amint már emlitettem — meglátogatta Dr. Kiss Elek egyh.-főjegyző a'ia, ki központunk képviseletében jelen volt egyházközségünk öt éves fennállási évfordulója ünnepélyén. Ugyancsak meglátogatta egyházközségünket Mrs. Gilson, az Amerikai Unitárius Nők Szövetsége kiküldötte, a Nemzetközi Bizottság tagja is, ki szept. 4—5 napjain, Bukaresti tartózkodása alatt lelkésszel és nejével állandó kapcsolatot tartott fenn s az egyházközség helyzetéről részletesen informáltatta magát. Eltávozása után az amerikai Nők Szöv. lapjai utján két cikkben is beszámolt egyházközségünk munkájáról s bukaresti tapasztalatairól egyházközségünkkel és annak munkájával kapcsolatban igen kedvesen emlékezett meg.

Évünk kimagaslóbb eseményei közé tartozott az a tény, hogy lelkész összeállitotta az egyházközség öt éves fennállása alkalmából „Az első öt év“ történetét s ezen a cimen nyomtatásban is megjelentette. A könyvecske eladása folytán lelkész egyházközség számára anyagi hasznot is remélt, de e tekintetben még csak most közelebbről jutottunk oda, hogy a kész kiadások megtérültek. A szanaszét kint levő bizomány-példányok s egyeseknek és egyházközségeknek megküldött példányok árának beküldése után azonban bizonyos anyagi haszon is remélhető.

Ugyancsak kiemelendő az a tény, hogy egyházközségünk év folyamán harmoniumot vásárolt s igy most saját harmoniumunkat használhatjuk s nem leszünk többé kitéve annak, hogy pont a nagy ünnepek alkalmával anélkül kelljen esetleg istentiszteletet tartanunk. A harmoniumvétel ára 8750 lej volna. Az adakozók neveit aranykönyvre vettük, de külön ki kell emelnem Bartha Miklós egyházközségi főgondnokunk nevét, ki a maga adománya mellett még 1500 lej kölcsönt is adott, hogy a harmonium ára — a megajánlott összegek bejövetele előtt — kifizethető legyen s a 9000 lejes árból 250 lej engedményt nyerjünk. Ezen összeget év folyamán hálás köszönet mellett vissza is fizettük. Még megajánlásban van 800 lej a Harmonium-alapra, mely összeget ha bejön — amit remélünk — Házalapunk gyarapitására fordítjuk.

Egyházközségünk életében kiemelendő jelentőséget nyert már régebb a Nők Szövetsége munkája, mely az elmult évben is fokozódott jelentőségében az által, hogy a szokásos karácsonyi szeretetcsomagok elkészi ése és karácsonyi segélyezésen kivül, bevezette a gyermekek nyaraltatását is. Az elmult évben Nők Szövetségünk saját költségén egy gyermeket nyaraltatott s kettőnek a nyaraltatásához segitséget nyujtott s lelkész gyüjtése folytán ez a két gyermek is nyaralni mehetett. Egy főiskolásunk segélyezésére Nők Szövetségünk az 1937–38 iskolai év folyamán 1,400 lejt adott.

Ifjusági Körünk csak az elmult évben kezdette meg mükődését, de ezalatt az év alatt is bebizonyosodott, hogy az ifjusággal való foglalkozás ugy egyetemes, mint egyházközségi szempontból mily fontossággal bir. Ifjuságunk gyülései igen népesek voltak s a felkért előadók értékes előadásai vonzó hatást gyakoroltak a tagokra. Az utóbbi időben bevezetett, istentiszteletek utáni gyülések, nagyon gyakorlatiasoknak bizonyultak s hiveink körében általánosságban közkedveltségnek örvendenek. Legtöbbször az egész istentiszteleti gyülekezet visszamarad az ifjusági gyülésekre

Folytatjuk.

A kereszturi kör Osváth Árpád ügyvédet, a kereszturi köri D. F. E. elnökét felügyelő gondnokká választotta a téli rendkivüli köri közgyülésen. Uj felügyelő gondnok afiának sikert és szerencsét kivánunk az uj munkamezőn.

Értesités. Tudatom a köri tanitó egyesületi elnökökkel, hogy f. é. április havi fizetéseikből eszközlendő levonások a központi egyesület pénztárába a körök által 1939 évre fizetendő tagsági dijak fejében történnek. Közlöm egyuttal az Ált. Egyesület tagjaival, hogy mindenkinek a fizetéséből f. é. május hóban levonatik a „Segélyalap“ részére fizetendő havi 10 lejes hozzájárulás 1939 évre. Kolozsvár, 1939. márc. 21. *Patakfalvi Zsigmond*, egy. elnök.

Hibaigazitás. Lapunk mult havi számába két sajtóhiba csuszott be. A 82 lapon fölülről a 10-ik sorban Lőrinczy Istvánné helyett Lőrinczy Zoltánné; a 84 lapon a 11-ik sorban Ifj. Dr. Mikó Lőrinc helyett Ifj. Dr. Mikó Imre olvasandó.

Lelkészbeiktató és bucsuztató Kövenden.

Meghatóan kedves ünnepség szinhelye volt április 2-án a kövendi unitárius templom. E napon bucsuzott el hét évi áldásos munkássága után *Dr. Fikker János* volt lelkész s foglalta el kövendi állását *Bende Béla* uj lelkész. Délelőtt 11 órára a harangok hivó szavára zsufolásig megtelt a nagy és szép templom a hivek seregével s a környéki unitáriusok képviselőivel, lelkész- és énekvezéreivel.

A közönség éneke után *Gombási János* aranyosrákosi lelkész, köri jegyző buzgó imája vezette be az ünnepséget s utánna II. Kor. 13 r. II. v. alapján *Dr. Fikker János* tartotta meg mindenkit megrázó hatalmas bucsubeszédét. Ezután a közönség elénekelte a bucsuzó lelkész kedvelt énekét: „Hatalmas Isten, győzhetetlen várunk.“ Az ének elhangzása után *Árkosi Tamás* esperes vázolta a bucsuzó lelkész érdemeit, ki eddigi munkájával a kövendi egyházközség előmenetelét munkálta s most tágasabb munkamezőre hivta el szeretett egyházunk. Bemutatja a kinevezett uj lelkészt: *Bende Bélát*, ki már eddigi szolgálati helyein végzett működésével a legjobb reményekre jogosithatja fel a hiveket. *Pataki András* várfalvi lelkész felolvasta az uj lelkész kinevezési okmányát, mely után esperes felhivására *Bende Béla* uj lelkész tartotta meg beköszöntő beszédét a Máté ev. 9 r. 9—13 v. alapján.

Árkosi Tamás köri esperes a János ev. 14 r. 16—18 v. alapján intézett buzditó beszédet a hivekhez és uj lelkészhez, kérvén őket az egységes épitő munkára.

Ezután következett az ünnepség legmeghatóbb jelenete, mikor az Urasztalához kiállott régi lelkésztől elbucsuztak az egyházközség alakulatai s üdvözölték az uj lelkészt. Az egyházközség nevében *Kiss Dezső* gondnok, keblitanács nevében *Fodor Pál* keblitanácsos, az ifjuság és a község lakóinak *Balla Zsigmond* tolmácsolta bucsuszavait, a Nőegyletét *Nagy Dénesné*, a Leányegyletét *Nagy Iduska* s a volt növendékek nevében kedves verssel bucsuzott *Demény Ida*, kiktől mindannyiokt'ól s rajtuk keresztül a hivek közösségétől érzékenyen elbucsuzott távozó lelkész megköszönve az eddigi együtt töltött éveket s kérte és igérte az ezutáni jó emlékezetben tartást.

Az új lelkésznek hivatalba lépésekor az egyházközség üdvözletét *Kis Dezső* gondnok, Nőegyletét *Kisgyörgy Andrásné*, Leányegyletét *Kis Eszter*, az Ifjusági egyletét *Simon Mihály* tolmácsolták s igérték közremüködésüket és támogatásukat, amit *Bende Béla* lelkész kedvesen megköszönt s igérte minden erejének és tehetségének az egyház előmenetelére való szolgálatba állitását.

Az egyházkör nevében *Tanka Károly* köri felügyelőgondnok bucsuzott a távozó lelkésztől s köszöntötte az uj lelkészt, majd a lelkészi kar jelenlevő tagjai élükön az esperessel állották körül az Urasztalát s a Lelkészkör nevében *Árkosi Tamás* esperes, mint jelenlevő legidősebb lelkész bucsuzott a volt szolgatárstól s köszöntötte az ujat s a lelkészek testvéri csókváltással bucsuztak távozó barátjuktól s vették be baráti körükbe az ujonnan érkezettet.

Az érkezett számos üdvözlő levél felolvasása után *Dr. Fikker János* távozó lelkész adta át hivatalát, melynek utjain idáig vitte az evangélium világitó fáklyáját s melyet most átad hivatali utódjának azzal, hogy ne engedje a fényt egy pillanatra sem kialudni, amit *Bende Béla* meg is igért.

Az ünnepséget *Dr. Kiss Elek* egyházi főjegyző zárta be, üdvözölvén a távozó- és beköszöntő lelkészeket, hiveket s közös munkájukra Isten áldását kérte.

A fölzendülő gyülekezeti záróének elhangzása után mindannyian azzal az érzéssel hagytuk el az Isten házát, hogy Isten jósága van velünk, mikor ilyen embereket ad nekünk, mint a távozó- és az uj lelkészek, kiknek kivánjuk, hogy uj munkahelyeiken is segitse a mi egy Istenünk.

Egy nem mindennapi esküvő. Ez év március hó 28-án Budapesten az unitárius Misszió Házban *Józan Miklós* püspöki vikárius egyházi áldásban részesitette *Harrington Donald* amerikai és *Szánthó Vilma* erdélyi okleveles lelkészeknek házasságát. A házasságkötés polgári része Erdélyben, az ünnepies egyházi áldásban való részesülés *Budapesten* történt; jelenleg *Hollandiában* vannak, ahol a fiatal lelkészpár még tanulmányuton van és *Amerikában* fognak élni. Minket, erdélyi unitáriusokat kedves emlék és hála fűz Harrington Donald amerikai lelkészhez. A mult évi püspöki beiktatóra ugyanis minden külföldi unitárius szervezet bejelentette a képviseletet, de a világon levő zavarok, esetleges háborus kirobbanásoktól való félelem miatt külföldről csak egyedül Harrington Donald jött el személyesen a nagyfontosságu gyülésekre; mások csak elmaradásukat igazolták és üdvözletüket küldötték el. A fiatal lelkészi párban az amerikai és erdélyi unitárizmusnak régi testvéri szeretete ölt testet. Ezzel az amerikai unitáriusokkal való régi kapcsolat még erősebbé, hathatósabbá válik. Isten áldása ás szeretete kisérje az ifju párt egy hosszu, boldog, sikerekben gazdag életen át.

Dr. Fikker János volt kövendi lelkész, korábban megválasztott teológiai akadémiai tanár március havában teol. tanári állását elfoglalta, előadásait azóta már tartja. Az uj munkamezőn sok sikert és szerencsét kivánunk kartársunknak.

Dr. Nagy Benedek. A kolozsvári tudományegyetemen ez év április hó 1-én avatták a jogtudományok tudorává Tóth István festőművész-tanár és felesége Nagy Mariska kitünő képzettségü fiát: Nagy Benedeket, kolozsvári főgimnáziumunk egykori kitünő növendékét. Az uj doktor 19 társa közül az első volt mindenben. Ugy az ifju doktornak, mint a derék szülőknek meleg szeretettel gratulálunk.

Szerkesztői üzenet. Az előfizetés nyugtázása és az oklándi lelkészgyülésről való tudósitás a jövő számra maradott.

A Bucureşti unitárius egyházközség hirei.

Husvéti istentiszteletünk egyházközségi életünk legkimagaslóbb eseményévé lett. Bucureştiben ebben az évben már nem is fért be a ref. elemi iskola IV. o. tantermébe minden hivünk, aki az istentiszteletre jött. Az urvacsorával élők száma meghaladta a százharmincat. A teljes létszám 170—180 közt lehetett. A gyülekezetnek több mint fele olyanokból állt, akik más alkalommal nem láthatók istentiszteleten. Kivánatos lenne, hogy ezen hiveinket is gyakrabban lássuk. Ünnep másodnapján lelkész ismét Bucureştiben tartott istentiszteletet. Ezen alkalommal urvacsorát vett még hat személy. — Elsőnapján d. u. *Ploeşti*-n tartott lelkész urvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet. A református egyházközség készséggel bocsátotta rendelkezésünkre ez alkalommal is imaházát s keblitanácsilag engedélyezte minden nagy ünnep első-, vagy másodnapján d. u. az ünnepi istentisztelet tartását, valamint azt, hogy minden hónap második vasárnapján imaházukat istentiszteleti célra használhassuk, minden alkalommal dijmentesen. Illesse elismerés ugy Fehér János lelkész urat, mint református testvéreinket e megértésért. — *Buşteníbe* lelkész ezen ünnepen nem volt, mert Kecskés Lőrinc gondnok afia értesitése szerint ottani hiveink legnagyobb része az ünnepekre hazament Ravába.

Konfirmációi istentiszteletünk május 21-én lesz, pünkösti előtti vasárnap. Konfirmációi előkészületre jár 15 ifju. Az előkészületeket még decemberben megkezdettük.

Pünkösti istentiszteletünk május 28-án lesz. Aznap d. e. fél 11 órakor lelkész Bucureştiben, d. u. fél 5 órakor Buşteniben s másodnapján d. u. 5 órai kezdettel Ploeştin tart istentiszteletet, mindenütt kiszolgáltatva az urvacsorát is. Pünköst, mint egyházközségünk megalakulása évfordulója minden évben kiemelkedő jelentőséggel bir egyházközségünk életében.

Anyáknapját ebben az évben május 14-én tartjuk meg. Nincs még egy olyan érzés, mint az édesanyai szeretet. Szenteljünk egy napot édesanyánknak. Ne legyen senki, akinek édesanyja él, hogy gyermeki szeretetének és hálájának kifejezést ne adjon.

Kebli tanácsunk minden hónap második vasárnapján

istentisztelet után gyülést tart. Legközelebbi gyülésünk május 14-én lesz. Ez a gyülés fogja megállapitani azon hiveink egyházunk adóját, kik eddig önként adót nem ajánlottak meg.

Egyházi adót fizettek március 20 április 20 közt: 1938 ra Biczó András 50, Kocs Lajos 60, Varga Vilmos 150 és Özv. Csomor Ferencné 100 lei. 1939-re: Lőrinc Albert 200, Gagyi István 250, Péter István 200, Deák Ferencné 150, Bartha András 200, Udvar József 50 és Schorscher Jánosné 500 lei. Költségvetési előirányzatunk szerint havonta legalább 3000 lei egyházi adónak kell bejönnie. Kérjük hiveinket, hogy sziveskedjenek e tekintetben egyházközség vezetőségének segitségére jönni.

Unitárius Közlönyre előfizetési dijat, illetve adományokat adtak: Lőrincz Albert 40, István Mihály 40, Benczédy Sándor 50, István Dánielné 50, Móra Jánosné 50, Varga Mariska 40, Deák Ferencné 50, Bartha András 50, Udvar József 50 és Özv. Andrássy Lajosné 40 lei. A Közlöny 250 hivünknek jár egyházközségünk utján, 190 Bucureştiben s 60 szórványban lakó hiveinknek. A lapot hiveinknek egyházközség bélyegzőjével ellátva küldjük szét. Akik ilyen lapot kapnak, azoknak előfizetési dijaikat a Bucureşti Unitárius Lelkészi Hivatalhoz kell befizetniök. Bucureştiben legalább még egy ennyi hivünknek kellene a lapot küldenünk, de akiknek nem küldjük, azért nem küldjük, mert még eddig az áldozatkészségnek semmi jelét nem adták. Igy is sok olyan hivünk kapja a lapot, akik csak kiadást jelentenek egyházközségünknek, de éveken át a legk sebb adománnyal sem járultak hozzá egyházközségünk fenntartásához. A lap elfogadása pedig az előfizetési dij vállalását jelenti. Mozduljon meg hát egyszer a szunnyadó unitárius öntudat minden hivünkben s jöjjön minden hittestvérünk egyházközségünk támogatására.

Adományt adtak az egyházközség fenntartási alapjára: Osváth Árpád (Sz.-keresztur) 100, Lahó Istvánné (Bucureşti) 50 lejt. Egyházközségünk fenntartása egyetemes unitárius érdek. Gondolkozzunk ezen s küldjük adományainkat a Bukaresti Unitárius Missziói Egyházközség cimére: Bucureşti 2., Str. Basarabia 47. II.

Megemlitendő, hogy a székelykereszturi Unitárius Gazdasági Iskola növendékei, az iskola vezetőségével együtt, minden évben küldenek egy bizonyos összeget missziónk javára. Elismerést érdemel az a szellem, mely tul lát a közvetlen környezeten s székely ifjuságunkat az egyetemes unitárius érdekek meglátására neveli rá.

Istentiszteletünket minden vasárnap délelőtt $^1/_2$11 órai kezdettel a református elemi iskola (Str. Sf. Voevozi 50) IV. o. tantermében tartjuk, hová hiveinket mindig szeretettel várjuk.

Lelkészi hivatalunk cime: Bucureşti 2., Strada Basarabia 47., II.

Az „Unitárius Közlöny" megjelenik havonta.

Felelős szerkesztő: Benczédi Pál, Cluj, Colegiul Unitarian.

Tipografia „Pallas" könyvnyomda Cluj, Strada Vlăhuţa 3.